

ה"ת 22469/09/22 - אכ"ל צפון - להב 433 נגד נאיף נוג'ידאת, נארימאן נוג'ידאת

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 22469-09-22 נוג'ידאת נ' אכ"ל חוף להב 433
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשת	אכ"ל צפון - להב 433
נגד	
משיבים	נאיף נוג'ידאת נארימאן נוג'ידאת

החלטה

לפניי בקשה ראשונה של המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים, אשר נתפסו בהתאם להוראות סעיפים 32, 34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת כנגד המשיבים ואחרים, בחיפושם אשר נערכו בבית המשיבים ובחצרם, והוצאו לגביהם צווי תפיסה שניתנו כדין לטובת המבקשת, מתוך כוונה לחלט את רכושם היה ויורשעו.
2. החקירה נגד המשיבים ואחרים, הפכה לגלויה ביום 18.07.22 ונוהלה על ידי צוות חקירה משותף (צח"מ) של משטרת ישראל, רשות המסים והמשטרה הצבאית. במסגרת החקירה, נעצרו המבקשת ואחרים, בחשד לביצוע עבירות שוחד, מרמה, עבירות על פקודת מס הכנסה, עבירות על חוק המע"מ, הלבנת הון ועוד.
3. על פי החשד, אשר התגבש בסופו של יום, המשיב ביצע שימוש בתו סחר אישי של אשתו - המשיבה, שהוצא במרמה במטרה להסתיר את דבר בעלותו במגרש הרכבים, הפעילות האישית שלו כמנהל המגרש וההכנסות שהתקבלו מרשויות המס ומצה"ל.
4. רכוש המשיבים בפרשה, נתפס כאמור, מכוח צווי בית משפט, מתוך כוונה לחלט את רכושם היה ויורשעו.

השתלשלות ההליכים

5. ביום 11.09.2022 הגישו המשיבים בקשה להחזרת תפוסים (להלן: "**הבקשה הראשונה**"), לביטול צווי מניעה, צווי תפיסה והקפאה של חשבונות בנק, אשר נתפסו בהתאם להוראות סעיפים 32,34 ו-43 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התש"ט-1969 (להלן: "**הפסד"פ**") ובהתאם להוראות סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**").
6. הבקשה הראשונה, התייחסה לרשימת התפוסים שצורפה לבקשה והכילה 26 פריטי תפוס הכוללים: נדל"ן, רכבים שבבעלות המבקשת, רכבים המהווים מלאי עסקי במגרש הרכבים שבבעלות המבקשת, וכן שני חשבונות בנק.
7. ביום 10.11.2022, לאחר ששמעתי טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנתונים, לרבות העובדה כי שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה. כן קבעתי לגבי חלק מן התפוסים, חלופת שחרור, אשר בכפוף למילוי התנאים המפורטים בהחלטה, יהיה ניתן לשחררם.
8. על החלטתי הוגש ערר לבית המשפט המחוזי (ע"ח 45921-11-22 **נוג'ידאת נ' אכ"ל חוף להב 433**). ביום 12.12.2022, לאחר שמיעת טיעוני הצדדים ולאחר שבית המשפט המחוזי עיין גם הוא בחומרי החקירה בתיק, נדחה הערר ברובו, למעט לעניין גובה סכום ההפקדות אשר יש להפקיד משווי הרכבים הפרטיים ורכבי המלאי התפוסים. בהקשר זה, בית המשפט המחוזי הנכבד קבע כי יש להפחית את סכום ההפקדה לצורך שחרור הרכבים מ-30% מהשווי הכולל של הרכבים, לסכום השווה ל-20% משוויים. כן קבע, כי יש להפחית את סכום ההפקדה לאחר מכירת רכבי המלאי לסך של 70% מהתמורה שתתקבל.
9. ביום 14.12.2022, הגישה המשיבה בקשה שניה (להלן: "**הבקשה השנייה**"), ובה עתרה לשחרר סכום של כ-97,500 ₪ מסכומי הכסף התפוסים בחשבון הבנק, לטובת תשלום חוב לרשויות המס, בציינה כי הסדר התשלומים מול רשויות המס, אשר במסגרתו ניתנו המחאות מחשבונה, נערך עוד בטרם נתפס רכושם של המשיבים.
10. ביום 01.02.2023 ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, ונתתי דעתי לשלב בו מצוי ההליך, לחזקת החפות העומדת למשיבה, ולמצבה הכלכלי, הגעתי לכלל מסקנה כי קבלת הבקשה השנייה, תרוקן מתוכן את תכלית החוק ותאפשר "החרגה" של כספי חילוט מתוך רכוש אסור או רכוש בשווי, ומשכך הוריתי על דחיית הבקשה.
11. על החלטה זו הוגשה ערר לבית המשפט המחוזי (עמ"י 29725-01-23), אשר טרם נדון.

טיעוני הצדדים

12. נטען בבקשה דנן, כי החקירה הפכה לגלויה ביום 18.7.2022 וכבר ביום 30.08.2022 הועבר תיק החקירה לפרקליטות מחוז צפון לצורך בחינת חומר הראיות, וכיום התיק מלווה על ידי צוות הלבנת הון בפרקליטות.

13. בדיון שהתקיים בפניי ביום 24.01.2022, חזרה וציינה המבקשת כי החקירה הסתיימה בקצב מהיר ביחס להיקף התיק וכי אין נסיבות חדשות המצדיקות שחרור התפוסים, שכן עוצמת החשד, היקף העבירות ושווי התפוסים, נותרו בעינם. כן הפנתה המבקשת **להנחיות היועץ המשפטי לממשלה - משך טיפול התביעה עד להגשת כתב אישום**, בציינה כי בתיקים מסוג התיק דנן, משך הטיפול הנתון לתביעה מעת קבלת חומר החקירה ועד להגשת כתב אישום עומד על 18 חודשים.

14. המבקשת ציינה כי ההחלטה בערר של בית המשפט המחוזי הנכבד, ניתנה רק לפני חודש, כאשר בית המשפט המחוזי עיין בכל חומר החקירה, שקל את מכלול השיקולים ונתן דעתו לעוצמת החשדות והיקף העבירות.

15. המשיבים טענו כי יש לדחות את הבקשה על הסף שכן לדידם אין עילה להארכת התפוסים ולהמשך הפגיעה האנושה בקניינם.

16. עוד נטען כי חילוט עתידי הינו עילה לתפיסת הרכוש, אך אינו עילה להארכת התפיסה, וכי במענה לטענת המבקשת, הרי ברור שהחשדות יעמדו בעינן, שכן לא נעשה דבר מאז החלטת בית המשפט בהליך דנן והחלטת בית המשפט המחוזי בערר. לבסוף, נטען כי נקודת האיזון אינה יכולה להישאר על כנה בעת הזו, לאחר חלוף שישה חודשים מיום התפיסה.

דין והכרעה

17. כלל הוא כי יש להפעיל את סמכות התפיסה, תוך עריכת איזון ראוי בין האינטרסים הציבוריים שהחזקת התפוסים, לבין זכותו הקניינית של הפרט בהם. לצורך ההכרעה מהו האיזון הדרוש, יש לאתר, בין היתר, את תכליות התפיסה, ולעמוד על עוצמת החשדות במועד ההכרעה השיפוטית, בראי הזמן שחלף מעת התפיסה (בש"פ 302/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.03.2006) (להלן: "בש"פ לרגו")).

18. יודגש כי, שאלת הצדקתה הראשונית של התפיסה אינה עומדת לבחינה כאן, שכן זו נבחנה כאמור זה מכבר, בשתי ערכאות. כעת אבחן, האם קיימת **עילה** מוצדקת בנסיבות העניין, להאריך את משך התפיסה בהתחשב בעצמת הראיות, קצב התקדמות החקירה, הפגיעה בזכויות הקניין של המשיבים, ואיזונם מול

האינטרס הציבורי שבחילוט העתידי.

19. ראשית, אעיר כי המשיבים הלינו על ניסוח הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים, כאשר לדידם הבקשה נוסחה באופן לקוי, רשלני ומזלזל, והיא אינה מגלה עילה להמשך הארכת תוקף התפוסים ולפיכך יש לדחות את הבקשה על הסף. עוד נטען כי הטבלה של התפוסים הכילה באופן כפול את נכסי הנדל"ן וכן הכילה דרכונים שלא נתפסו מכוח הפסד"פ. אכן, ראוי דרך כלל לנמק ולפרט בקשות מעין אלה, באופן שישקף נכון למועד הגשת הבקשה את עוצמת החשד (נותר על כנו, השתנה), קצב התקדמות החקירה או סטטוס הטיפול בתיק, תכליות התפיסה וההצדקה להארכת תוקף החזקת התפוסים למשך הזמן המבוקש ורשימה מדויקת של התפוסים נשוא הבקשה. גם אם אקבל חלק מטענות המשיבים, כי הבקשה, אינה מפורטת דיה, וכללה אי דיוקים קלים ברשימת התפוסים, לא מצאתי הצדקה, מטעם זה, לדחות את הבקשה על הסף. (ראו והשוו, בשינויים המחויבים בש"פ 8392/22 **רועי חיון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.01.2023), שם נדונה בקשת רשות ערר על החלטת בית משפט מחוזי, במסגרתה הוחלט על המשך החזקת המשיבה ברכוש התפוס של המבקשים, על אף שמלבד הבקשה הראשונה להארכת החזקת התפוסים, לא הוגשה בקשה "רשמית" להארכת ההחזקה. נקבע כי בחינה מהותית של הסוגיה מעלה כי גם בהעדר בקשה כאמור, לא ניתן לטעון כי ההחזקה בתפוסים הייתה, בשלב כלשהו, בלתי חוקית או חסרת סמכות. זאת, משום שלאורך כל הדרך ניתנו החלטות בית משפט שהורו על הארכת החזקה בתפוסים, ובשום שלב לא הייתה החזקה שלא תחת הוראה שיפוטית. מכאן, שלא נפל פגם בחוקיות ההחזקה בתפוסים, ולפיכך אין מקום לקבל את בקשת רשות הערר).
20. את הדברים לעיל יש להחיל בענייננו, על דרך הקל וחומר, שכן הוגשה בקשה סדורה, גם אם אינה מפורטת דיה, ומשכך, אין הצדקה כאמור לדחיית הבקשה על הסף.
21. לעניין **עצמת החשד**, לא היתה מחלוקת מצד שני הצדדים, שהחשדות נותרו בעינן, מאז החלטתי והחלטת בית המשפט המחוזי הנכבד (מיום 12.12.2022), אשר קבע, לאחר בחינת חומר הראיות כי קיים חדש סביר ומבוסס לביצוע העבירות המיוחסות.
22. לאחר בחינת קיומו של חשד סביר להוכחת העבירות, יש לבחון אם קיים פוטנציאל חילוט, שמשמעותו, שהחשד מקים סיכוי סביר לכך שככל ויוגש כתב אישום, בתום ההליך הפלילי יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט רכושו. (ראו בשינויים המחויבים לנוכח השלב בו נמצא ההליך בענייננו: ע"פ 5140/13 **מדינת ישראל נ' אוסקר**, פסקה 9 [פורסם בנבו] (29.08.2013) (להלן: "**ע"פ אוסקר**"); בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון**, פסקה 25 [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "**בש"פ סיטבון**"); ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "**ענין חסדי דוד**")).
23. בהקשר זה, שומה על בית המשפט הדין בבקשה לשקול, **בכל שלב** את הצורך בהמשך התפיסה לצורך הגשמת תכליתה ולאזן אינטרס זה אל מול הפגיעה בזכות הקניין, שצריכה להיות לפי חוק, במידתיות ולתכלית ראויה, ובשים לב לחלוף הזמן מעת התפיסה ולהתמשכות הפגיעה ולחזקת החפות העומדת לחשודים (בש"פ [לרגו]. הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.

24. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ענין חסדי דוד). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות. עוד יש לבחון את מידתיות החילוט המבוקש ואם ניתן להשיג את תכלית הסעד המבוקש בדרך פוגענית פחות מתפיסה בפועל של הרכוש (רע"פ 4526/18 שאול אלוביץ' נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018)).

25. בעניין פוטנציאל החילוט, קבעתי בהחלטתי הקודמת מיום 10.11.2022, כי שווי התפוסים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחס למשיבים ומשכך, ובהעדר שינוי בעוצמת החשד, גם היום אני קובעת כי הבקשה מידתית, לנוכח התכלית המובהקת של החילוט, אשר נועדה ל"הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, עמוד 410 [פורסם בנבו] (18.05.1998)).

26. לעניין קצב התקדמות החקירה, אציין כי היחידה החוקרת לא שקטה על שמריה, אלא קידמה את החקירה בקצב משביע רצון, והעבירה את חומר הראיות לפרקליטות כחודש וחצי בלבד לאחר שהפכה החקירה לגלויה. בהקשר זה, ערה אני לכך כי מאז העברת החומר ליחידה התובעת, חלפה תקופה העומדת על כחצי שנה. אולם, במכלול הנתונים, לאור העובדה כי החקירה המשטרית התנהלה ביעילות ובקצב ראוי ביותר והסתיימה, ולנוכח העובדה כי המדובר בתיק רחב-היקף, נחה דעתי כי פרק הזמן המבוקש להארכה הינו סביר בנסיבות הענין, באופן בו יש ליתן ליחידה התובעת פרק זמן בו תוכל להמשיך ולבחון את חומר הראיות כדבעי. לנוכח האמור, לא מצאתי כי קצב התקדמות החקירה, והעמדת החומרים לבחינת הפרקליטות, מצדיק הטיית הכף לעבר דחיית הבקשה דנן, או היעדרות חלקית לה. (ראו והשוו החלטת בית המשפט העליון לענין הארכה שביעית של תפוסים, בש"פ 7257/19 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.11.2019)).

27. עוד אפנה בהקשר זה, להחלטת בית המשפט המחוזי הנכבד מהעת האחרונה, בע"ח (נצ') 45816-11-22 עלי אבו נסרה נ' משטרת ישראל -להב 433 [פורסם בנבו] (28.11.2022), בה נדרש בית המשפט להתייחס לקצב התקדמות החקירה, וכך נקבע:

"אכן, החקירה מתנהלת בגלוי מזה כשנה וצו החזקת התפוסים הוארך מספר פעמים. ברם, משך החקירה הוא רק פקטור אחד מבין מכלול השיקולים שעל בית המשפט לקחת בחשבון עת הוא בא להכריע בבקשה להארכת תוקף הצו. בין היתר, על בית המשפט להתחשב במורכבות החקירה, בהתקדמותה, בפעולות החקירה שבוצעו, באופן ניהול החקירה והאם החקירה מתנהלת ביעילות ובקצב ראוי, בפעולות החקירה שנותר לבצע, בשלב שבו מצויה החקירה, בשווי הרכוש שנתפס לעומת היקף העבירות המיוחסות לעוררים ובעוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה. שיקולים אלה מטילים את הכף לטובת קבלת הבקשה להארכת תוקף הצו להחזקת התפוסים. כפי שצינתי קודם, מדובר בחקירה מורכבת ומסועפת, כאשר במשך פרק הזמן שחלף מאז הפכה לגלויה בוצעו עשרות ואף מאות פעולות חקירה מורכבות ולא פשוטות". [הדגשה לא במקור מ.ז.]

28. באשר לתכליות התפיסה, המבקשת ביססה את בקשתה להארכת תוקף החזקת התפוסים בידיה על הצורך בהבטחת אפשרות מימוש החילוט של הרכוש התפוס, בהתאם להוראות סעיפים 21(1) + 26 לחוק

איסור הלבנת הון, וסעיפים 32,34,43 לפסד"פ.

29. בפסיקת בית משפט העליון הובהר כי, לשון סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון ברורה, ועל פיה ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שמא בחלקו הגיע לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 **פישר נ' מדינת ישראל**, פסקה 27 [פורסם בנבו] (25.10.2015)).

30. יתרה מזו, חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל לפי סעיף 21(א) לחוק, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים שיפרט בית המשפט (ע"פ 1872/16 **דז'לדטי נ' מדינת ישראל**, פסקה 60 [פורסם בנבו] (18.5.2017) (להלן: "**עניין דז'לדטי**")).

31. נקבע עוד כי, הקביעות לעיל משליכות במישרין גם על מתן סעד זמני, לרבות הסעד המבוקש כעת על ידי המבקשת, שכן זה נועד לשמר את מצבת הנכסים ולמנוע הברחתם, באופן שאם יוגש כתב אישום, יורשעו המשיבים בסופו של הליך וינתן צו חילוט, ניתן יהא לבצע הצו (ראו בש"פ סיטבון, פסקה 36; ע"פ אוסקר).

32. משנקבע כאמור, בשתי ערכאות, כי מתקיים **חשד סביר ומבוסס**, וקיים "פוטנציאל חילוט", וכאשר הצדדים לא חלקו על כך כי לא חל שינוי בעוצמת החשד, הרי שקיים אינטרס ציבורי **בהמשך** תפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים. אינטרס זה גובר, בשלב הזה, על זכויותיהם של המשיבים.

33. בענייננו ובדומה למה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד בפסיקה שהובאה לעיל, באיזונים שראוי להפעיל בנסיבות, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוססת; בהינתן קצב התקדמות החקירה שהינו משביע רצון תוך שנתתי דעתי למועד הפיכת החקירה לגלויה (18.07.2022); לעובדה כי התיק כיום מצוי בבחינת הפרקליטות, בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך; בהתחשב בכך כי שווי התפוסים נופל מהיקף העבירות המיוחס למשיבים, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק את התפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים. (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו: ענין דז'לדטי; ע"פ 4143/17 **מחמד עאבד נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.08.2018). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 **אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (23.10.2017)). כאשר בענייננו, שווי התפוסים, נופל משמעותית מהיקף העבירות המיוחס למשיבים.

34. אשר לתקופת התפיסה המתבקשת, לאור העובדה כי התיק מצוי בפני הפרקליטות לבחינת העמדתם של המשיבים ואחרים לדין, ולנוכח היקף התיק, מצאתי כי כל אלה מצדיקים את הארכת תקופת התפיסה למשך 180 ימים נוספים כמבוקש.

35. אשר לפגיעה הכלכלית במשיבים. לשני המשיבים מקורות הכנסה, המשיב מפנסיה צבאית והמשיבה מהכנסתה מהמעון. בנוסף לכך, ועל פי המתווה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי הנכבד, הרי שפעילותם העסקית במגרש הרכבים לא נפגעה באופן מלא. שכן, מתווה הנ"ל מאפשר להם ניהול העסק בצורה סבירה, באופן שנותרים בידם 30% מהתמורה המתקבלת ממכירת הרכבים.

36. נטען בהקשר זה כי מקורות ההכנסה (למעט הפנסיה של המשיב) מעוקלים, לנוכח החוב לרשויות המס. משכך, נכונה אני לצאת מנקודת הנחה, על אף שלא הוגשו תצהירים תומכים וגם לא הוצגו ראיות כלשהן התומכות בטענות (למעט באשר לטענה לגבי הטלת העיקולים), כי עם תפיסת רכושם של המשיבים, נגרמה להם פגיעה כלכלית קשה, המקשה עליהם בניהול חיי היומיום. יחד עם זאת על מנת לבחון את בקשתם

לשחרור כספים, באופן ראוי וסדור, הן לצורך מניעת קריסת העסק, והן על מנת לאפשר שחרור כספים כדמי מחייה, הרי שעל המשיבים לתמוך בקשתם בתצהירים וראיות תומכות. בהקשר זה, וככל ותוגש בקשה מתאימה, היא תיבחן **בחייב** על ידי בית המשפט.

סוף דבר

37. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים, שמניינם מתום המועד של התפיסה מכוח צווי בית המשפט.

ניתנה היום, א' אדר תשפ"ג, 22 פברואר 2023, בהעדר הצדדים.